

Thomas W. Lassen (red.): *Peder Hansens Resen: Atlas Danicus, Aalborg stift*. (Sæby Museum, 1982). 95 s. og 8 pl., ill.

Gennem tiderne har snart en, snart en anden hentet stof fra Resens store materialesamling uden at have gjort sig klart, hvor stor kildeværdien var, og først da dr. Ellen Jørgensen havde bestemt forholdet mellem de forskellige redaktioner, og udgivelsen af værket stykvis gav anledning til en undersøgelse af Resens egne kilder, er der blevet mulighed for at vurdere hans arbejde. Og dog er der meget tilbage, der endnu henligger i håndskrift. Nu har Thomas W. Lassen udgivet afsnittet om Aalborg stift i oversættelse ved Erik Bøegh, idet det velkendte manuskript i den Uldall'ske samling i Det kgl. Bibliotek er lagt til grund. I denne fremlæggelse har udgiveren fulgt det samme princip som de fleste andre med tilføjelse af, hvad Aarslevs manuskript yderligere kunne berette. Det er dog ikke givet, at denne fremgangsmåde er den rette, da Aarslevs håndskrift er det eneste, der er bevaret i original og derfor fortjener at danne grundlaget, til hvilket oplysningerne i Uldalls tekst kan slutte sig, og Aarslevs affattelse synes både mere velordnet og i en bedre sprogform. Det er måske også en mangel, at den latinske tekst ikke er gengivet jævnsides den danske oversættelse, da enhver overførelse til et andet sprog ikke kan undgå også at være en fortolkning; men økonomiske hensyn har vel dikteret denne udeladelse, der er måske få, som vil savne den, og udgiveren har i hvert undgået det utaknemmelige arbejde at rette de utallige fejl i latinen, som trods al omhu sniger sig ind i teksten. Mod enhver udgivelse af de enkelte dele af Resens Atlas vil der kunne rejses en saglig kritik, men kun den, der har forsøgt at udgive det

genstridige stof, har lært, hvor meget det er nødvendigt at give afkald på for at nå en ikke altfor kaotisk tekst. Udgiveren har forøget bogens værdi med prospekterne af stiftets byer og kort over landsdelen, der sammen med teksten giver et korrekt indtryk af fordele og mangler ved Resens arbejdsmåde og metode. Han var som alle bundet af sin tid. Det er de stedlige kilder, deriblandt Peder Dyrskjøt, der er de vigtigste, og al den litteratur, han snakkesaligt anfører, har nu ikke nogen betydning, men hans arbejde er dog et værk, der viser, hvor store projekter, den unge enevælde havde kraft til at sætte i gang, selv om den ikke nåede den fuldendelse, en publikation i trykken betyder.

Helge Søgaard

Festskrift til Johan Hvidtfeldt. På halvfjerdsårsdagen 12. december 1978. Red. Peter Kr. Iversen, Knud Prange, Sigurd Rambusch. (Udgivet af Arkivvæsenet, Dansk historisk Fællesforening, Historisk Samfund for Sønderjylland, Landbohistorisk Selskab). 519 s.

I den »Hilsen til Hvidtfeldt«, hvormed Roar Skovmand indleder dette digre værk, opregner han Johan Hvidtfeldts vide interesser inden for den etat og de institutioner og organisationer, hvori han kom til at lægge sit livs arbejde. Hvor vide interesserne var, afspejles udmærket i den bibliografi, som Karen Else og Aage Bonde afslutter bogen med. Lokalhistorie i talrige aspekter indtager her en central plads, også de lokalhistoriske organisationer; men der blev også plads, megen plads, for Sønderjylland, for købstæderne, for topografien, for arkivvæsenet og meget, meget mere. En stor del af de 31 bidrag ligger inden for de områder,